

Margaretha brinner för barnhemsbarnens framtid

I år är det fyrtio år sedan Margaretha Boberg (då Karlsson) kom till Kenya första gången. Efter bara några dagar fick hon, tillsammans med några andra av Trosgnistans medarbetare, vara med om att starta ett barnhem på Komotobo missionsstation. Margaretha finns naturligtvis på plats när fyrtioårsjubileet firas med stor fest för barnen.

”Det är alltid seger i Jesu namn!” Den hälsningen har blivit Margaretha Bobergs personliga signatur genom åren. Så också när hon glatt hälsar Trosgnistans medarbetare välkommen till sitt hem i Solna, utanför Stockholm. En del kanske ler och tycker det verkar lite överspant att alltid hälsa med ’seger’! Men Margaretha berättar att den hälsningen har en mycket dramatisk bakgrund.

– Den har följt mig sedan jag var 17 år och var svårt sjuk. När det såg helt hopplöst ut, sa min mamma till mig: ’du kommer inte att dö, Margareta. Jesus har bestämt att du kommer att bli frisk’. Efter sex månader av obeskrivlig värk blev jag helad och upplevde hur Jesus sa: ’min seger har gett dig hälsan åter. Därför vill jag att du ska proklamera den resten av ditt liv’.

Senare har Margaretha lagt till ytterligare två punkter, nämligen ’för Gud är ingenting omöjligt’ och ’ge aldrig upp’. Hennes uthålliga proklamation har heller inte passerat obemärkt. Går man med Margaretha i området runt Komotobo missionsstation, kan man få höra barnen ropa på swahili: ’ushindi kwa Yesu’ (seger genom Jesus), när de får syn på henne. I höst är det fyrtio sedan Margareta besökte Kenya första gången.

– Jag hade tagit tjänstledigt fyra månader för att hälsa på min väninna, som hade börjat jobba där med Trosgnistan. På den korta tiden fick jag bland annat vara med om att starta ett provisoriskt barnhem på Komotobo och den verksamheten har nu pågått i fyrtio år. I början var det otroligt primitivt, vi hade då barnen i ett plåtskjul, olidligt varmt på dagarna, lite kyligt på nätterna.

Margaretha Boberg upplevde en kallelse till missionsarbete redan när hon var liten. Men de första månaderna hon tillbringade i Kenya innehöll även mindre trevliga upplevelser. Så hon hade ingen längtan tillbaka när de fyra månaderna var över. Flera märkliga händelser ställde

henne ändå inför utmaningen att återvända.

– I Sverige fick jag flera profetiska hälsningar om att min uppgift i Kenya inte var slutförd. Så efter åtta månader i Sverige återvände jag till Kenya, och ägnade mycket tid åt barnhemsbarnen. De var undernärda och i stort behov av omvårdnad. Den andliga kampen mot mörker och häxkraft var stor i området. Vi hade dagligen bön i kyrkan, och proklamerade Jesu seger.

Efter några månader råkade Margaretha ut för ett tropiskt virus och låg döende i en säng på missionsstationen med 42 graders feber. Ingen trodde rent mänskligt att hon skulle överleva, men många bad för henne. När det var som värst vaknade hon mitt i natten och kände att något hänt i hennes kropp.

– Jag förstod att alla böner för mig hade gjort verkan. Jag tog en spegel och såg en stor böld i mitt ansikte. Då bad jag: 'Jesus, nu vill jag se dig göra ett under'! Och i spegeln såg jag hur bölden bara försvann. Senare fick jag också veta att Gud väckt två personer i Sverige mitt i natten, oberoende av varandra. Båda upplevde starkt att de skulle be för mig och de bad hela natten. Det gjorde också den lokale kenyanske pastorn, och Gud svarade på bön!

Margaretha är en god berättare och delar med sig av många dramatiska Gudsingripanden och bönesvar hon sett. Vid ett tillfälle vittnade regnmolnen om ett hotande regn som skulle göra vägarna ofarbara. Då fick Margaretha alla att be om att regnet skulle ge vika, och efter en kort stund försvann regnet, solen kom fram och en stor regnbåge visade sig över himlen!

– Vi fick uppleva ett oförglömligt möte där långt ute i bushen. Ove Johansson predikade som aldrig förr, många kom fram till förbön och en afrikan profeterade över Ove på perfekt svenska. Han upplevde en svår situation just då och fick stor uppmuntran från Herren. Det är bara ett exempel på alla de gånger då jag fått se Jesus göra det omöjliga möjligt. Vi tjänar en stor Gud, och det är alltid seger i Jesu namn!

I slutet av november, när barnhemmet firar 40-årsjubileum, finns Margareta på plats tillsammans med maken Kjell och mångåriga väninnan Ulla. Det är Margarethas tjugonde resa till Kenya. Margaretha har, i samarbete med den skola hon jobbat på, gjort många fina insatser för barnhemsbarnens utbildning.

– En gång hade jag med mig rektorn, och två elever från 'min' skola, till Kenya. De fick se mycket av vad Kenya har att bjuda på, men det var mötet med barnhemsbarnen, och besöken i hyddorna som gjorde starkast intryck. Barnhemsbarnens utbildning är något som verkligen ligger mig varmt om hjärtat. Det är så oerhört viktigt att dessa barn får en chans att utvecklas och inte lämnas i sticket. En jubileumsgåva till detta ändamål skulle därför verkligen göra skillnad.

Intervju: Börje Norlén

Ruta:

Du som vill ge en jubileumsgåva till utbildning för dem som växt upp på barnhemmet kan skicka den till Trosnistan; plusgiro 90 02 71 – 8, eller bankgiro 900 – 7378.

Notera att det gäller jubileumsgåva till barnhemmet.

